உ

சிவமயம்

சேஷாத்திரி சிவனார் அருளிய—

நாநா ஜீவ வாதக் கட்டளை

இது

வ. ஆ. அம்பேத்கார் மாவட்டம்

வேலூர் ஸ்ரீ தோபாசுவாமிகள் மடம்

7-வது மடாதிபதி

ஸ்ரீ மகா. நாராயணசுவாமி அவர்களால்

அச்சியற்றி வெளியிடப்பட்டது.

1990] [விலை ரூ. 1-00

ஓம்
தத் ஸத்

ஸ்ரீ பஞ்சமூர்த்திகள் வணக்கம்.

சிதம்பரம் ஸ்ரீ மௌன சுவாமிகள் மடம்
ஸ்ரீமத் சபாபதி சுவாமிகள் இயற்றியது.

இமையவர் பரவும் திருநிறை வேலூர்
எழுந்தருள் ஐங்கரக் களிற்றை
எமையருள் குகனை அருளுரு அகிலாண்
டேச்வரி யாகும்எம் அனையை
இமிழ் சுடர் மவுலி புனைதருசலகண்
டேசுர னுமைய ரிறையை
நமைப்பிறப் பொழிக்கும் குருபரன் தோபா
நாண் மலரடிகளைத் தொழுவாம்.

குருவருளே திருவருள்.

குருவருளே இறைவனுடைய திருவருளைப் பெறுவதற்குரிய சிறந்த சாதனமாகும். பிறவியாகிய பெருங்கடலைக் கடப்பதற்குரிய மரக்கலம் இறைவன் திருவடி அம் மரக்கலத்துக்கு மாலுமி குருநாதர். குருநாதர் கண்மணிக்கு நிகரானவர். கண்மணி. வழியையும் குழியையும் உணர்த்தும்; நன்மை, தீமையை உணர்த்துவார் குருநாதர். குருநாதரில்லாதவர் குருடனுக்கு நிகரானவர்.

— *திருமுருக கிருபானந்தவாரியார்.*

உ
சிவமயம்

பதிப்புரை

பேரன்புடையீர்,

சமுத்திரங்களால் சூழப்பட்ட பரந்த உலகில் மக்கள் துக்கத்தை வெறுத்து இன்பத்தையே விரும்பி சுகமாக வாழ வேண்டுமென்று கருதுகிறார்கள். ஆனால், சுகத்தை அடைய வேண்டி, அதற்கு ஏதுவான காரியம் செய்யாமல் துக்கத்துக்கு ஏதுவான காரியங்களையே செய்து காலத்தை வீணாக்குகிறார்கள். எந்தக் காரியம் செய்தால் உண்மையான சுகம் கிடைக்கும என்று தெரியாமல் வேதத்துக்கு விரோதமான மெய், வாய் கண், செவி முதலியவைகளால் வருகின்ற இன்பங்களை அனுபவிக்கிறார்கள். அவ்வின்பங்களோ சிறிது நேரம் சுகத்தைக் கொடுத்து பிறகு மின்னலைப்போல் அழிந்து துக்கமே உண்டாகிறது.

அது எவ்வாறெனில் :- ஒரு நாயானது காய்ந்து போன எலும்பு துண்டு ஒன்றை எடுத்து தனியிடத்திலிருந்துகொண்டு கடித்து சுவைக்கிறது. ஆனால், அந்த எலும்பை கடிக்கும்போது தன் சதையிலே குத்தி இரத்தம் வருவது தெரியாமல் எலும்பில் இருந்துதான் இரத்தம் வருவதாக பாவித்து சுகம் காணுகிறது. உண்மை அது அல்ல, இரத்தம் தன்னுடையதே. சிறிது நேரங் கழித்து எலும்பு குத்திய இடத்தில் எறிச்சல் உண்டாகி துக்கம் அடைகிறது. ஆனால், தன் இரத்தத்தில் சுகமிருக்கிறது; எலும்பில் துக்கம் தானிருக்கிறது.

அதுபோல மனிதர்கள் உலகப் பொருள்களிலே இன்பம் இருக்கிறதென்று நாடுகின்றார்கள். ஒருவனுக்கு பிரியமான பொருளில் மற்றொருவனுக்கு வெறுப்பு வருகிறது; வெறுப்பான பொருளில் ஒருவனுக்கு விருப்பு உண்டாகிறது. ஆகபொருள்களின் தன்மையை திருவள்ளுவர் விளக்குகிறார் :

"யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் நோதல்
அதனின் அதனின் இலன்" என்று.

ஒருவன் எந்தெந்த பொருள்களினின்றும் விடுபடுகிறானோ அதிலதிலிருந்தும் வரப்பட்ட துக்கம் அவனுக்கில்லை. ஆகையால், எந்தெந்தப் பொருளில் பற்று விடுகிறானோ அப்பொழுது அவனுக்கு இன்பம் உண்டாகின்றன; என்பது வள்ளுவர் வாக்கு.

ஆதலினால், உலகப் பொருள்களில் இன்பமில்லை; துன்பமே உள்ளது. விட்டவனாகிய தன்னிடத்தில் இன்பம் இருக்கிறது; இதற்கு அனுபவம் :

மனிதன் பிறப்பிலிருந்து இளமை, வாலிபம், மூப்பு, பிணி, மனைவி, புத்திரர் முதலிய சம்பந்தத்தால் துக்கமடைகின்றனர்; இந்த துக்க நிவிர்த்தியின் பொருட்டு நித்திரைக்குச் செல்கிறான்; அப்பொழுது மேற்சொன்ன அனைத்தும் விட்டுப் போகின்றான்; விடுபட்ட நித்திரையின் சுகத்தை யடைந்து நிம்மதியாக வெளியே வருகிறான். அந்த நித்திரையிலே வரப்பட்ட சுகம் மனைவி முதலிய உலகப்பொருள்களால் வரவில்லை; தன்னிடத்திலேயே உண்டான சுகமேயாகையால், உண்மையாக விசாரித்து பார்க்குமிடத்து சகலமும் விடுபட்ட தன்னிடத்திலேயே தான் சுகமுள்ளது.

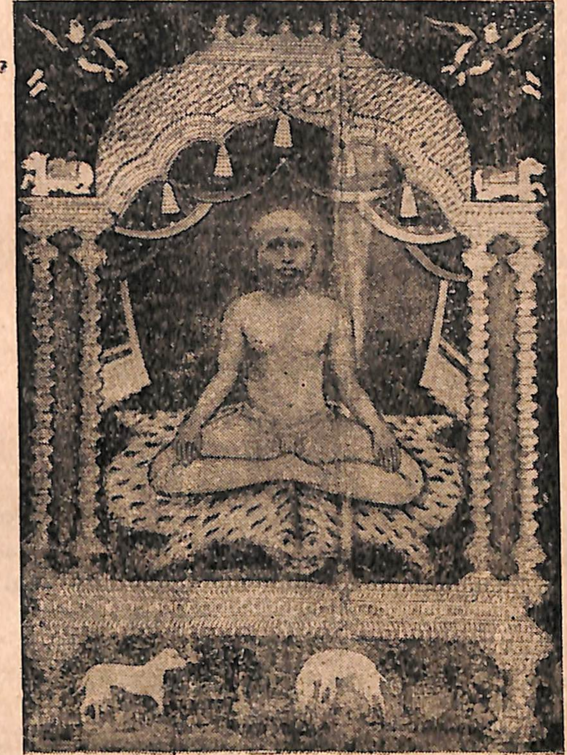
தன்னுடைய சொரூபம் சுக சொரூபம்; உலகப்பொருள்கள் யாவுமே துன்ப சொரூபம். இந்த இரண்டும் ஒன்று சேர்ந்து அது இரும்பும் நெருப்பும் ஒன்று சேர்ந்து ஒன்றாகவே தெரிகிறதுபோல ஆத்மாவும் உடம்பும் ஒன்றுபோல தெரிகிறது.

சுக சொரூபமான ஆத்மாவாகிய தன்னை விளக்கிக் காட்ட வல்ல இந்த 'நாநா ஜீவ வாதக் கட்டளை' என்ற அரிய நூலை நம் மடாலய வெளியீடாக வெளியிட விரும்பி அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளோம். நம் ஆன்மீகச் சான்றோர்கள் இதைப் படித்து அனுபவத்துக்குக் கொண்டு வந்து பேரானந்தமடைய எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள்பாலிப்பானாக.

வேலூர்,
27—3—1990.

மகா. நாராயணசுவாமி,
7.வது மடாதிபதி,
ஸ்ரீ தோபாசுவாமிகள் மடம்,
சைதாப்பேட்டை, வேலூர்.632012.

உ

அருள்மிகு மகான் தோபாசுவாமிகள்

140-வது ஆண்டின் குருபூஜை ஞாபகார்த்தமாக

(27—3—1990)

உ

ஓம் தத் சத்

1 நாநா ஜீவ வாதக் கட்டளை
2 கீதாசாரத் தாலாட்டு
3 சசிவர்ண போதம்
4 மகாராஜா துறவு
5 பக்தி சதகம்
6 வைராக்கிய தீபம்
7 வேதாந்த சூடாமணி
8 பிரம்ம நாமா வலி
9 கைவல்லிய நவநீதம்
10 பகவத் கீதை
11 ஈஸ்வர கீதை
12 பிரம்ம கீதை
13 விவேக சூடாமணி
14 பஞ்சதசி
15 அஞ்ஞவதைப் பரணி
16 வாசிட்டம்

மேல்கண்ட 16 நூல்களும், நமது குருஸ்தானமான கோவிலூர் ஆதீனத்தில் மிக அரிய நூல்களாக போற்றப்பட்டு முறையாக் பாடம் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

மேற்கண்ட நூல்கள் படிப்பதற்கு தற்போது கிடைப்பது அரியதாக உள்ளதால், நமது மடத்தின் மூலமாக ஒவ்வொரு நூலாக வெளியிட எண்ணி, இதை முதல் நூலாக வெளியிட்டுள்ளோம். அடுத்து மற்ற நூல்களையும் தொடர்ந்து வெளியிட ஆண்டவன் அருள்பாலிப்பானாக.

மகா. நாராயணசுவாமி.
7-வது மடாதிபதி,
ஸ்ரீ தோபாசுவாமி மடம், வேலூர்-12.

ஓம்
தத் ஸத்

சேஷாத்திரி சிவனார் அருளிய...

நாநா ஜீவ வாதக் கட்டளை

சிறப்புப் பாயிரம்

இப்புவி னிடையே யெழுமிர சதம்போல்
என்றுமா யிலகியின் பாகி
ஒப்பிட வேது மின்றிய பிரமத்து
உற்றிடும் பகுதிமுன்னாய
அப்பிர பஞ்ச முறைமையைத் தூல
அருந்ததி நியாயமே யென்னச்
செப்பினன் யாருந்தெளிவுறச் சேஷாத்
திரிசிவ னென்னுமா தவனே.

காப்பு

ஆனைமுக னாறுமுக னம்பிகைபொன் னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணியையு ணடு.

அவதாரிகை

[ஸ்ரீ சேஷாத்திரி சிவனார் என்னும் இந்நூலாசிரியர் தாம் அடைந்த அப்ரதிபந்த அபரோக்ஷ சாக்ஷாத் கார ஞானத்தை, இவ்வுலகில் உள்ள சாதன சதுஷ்டய சம்பந்தரான மந்தன், மந்ததரன், தீவிரன், தீவிரதரன் என்னப்பட்ட சகல அதிகாரிகளும் எளிதில் அடைந்து ஆநந்தாதீதர்கள் ஆகுதற்பொருட்டு இருக்காதி நான்கு வேதத்தினுள் சாமவேத முடிவாயுள்ள சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தில் கூறப்பட்ட தத்துவமசி மஹாவாக்கியத்தினது அர்த்தத்தை இந்நூலில் அத்தியாரோப அபவாதக் கிரமமாகக் கூறுகின்றார்.]

1 சுத்தப் பிரமமா யிருக்கின்ற சர்வ சாக்ஷியினிடத்திலே அக்கினியிற் சூடுபோல அபின்னமாக ஒரு சத்தி உண்டு; அந்தச் சத்தி அவ்வதீதப் பிரமத்தில் அடங்கியிருக்கும்போது அதற்குச் சுத்தப் பிரமமென்று பெயர். இந்தச் சத்தி விசிரிம்பித்துச் சுத்தப்பிரமத்தை வியாபிக்கும்போது அப்பிரமம் பரைவியாபகத்துள் இருந்தபடியினாலே அதற்குப் பரப்பிரமமென்று பெயராம்.

இலக்ஷண சூன்யமாயிருக்கின்ற இந்தச் சத்திக்குப் பிரமத்தினுடைய சந்நிதானத்தில், புருட சமுகத்திலே ஸ்திரீக்கு இன்பஞ் சனித்தாற்போல, அவிகிர்த சத்துவ ரஜஸ்தமோ குணங்கள் உண்டாயின. இவற்றில் சுத்த சத்துவத்திற்கு ஆனந்தரூப சத்தி என்று பெயர். சுத்த ரஜஸிற்குச் சித்ரூபசத்தி என்று பெயர் சுத்ததமஸிற்குச் சத்ரூபசத்தி என்று பெயர் இவற்றில் காரணமான ஆனந்தரூப சத்தியுடனே பரப்பிரமம் கூடிச் சர்வானந்தமென்னும் சுழுத்தியவஸ்தையை யடைகின்றபோது பரப்பிரம மென்கின்ற பெயர் போய்ப் பரமானந்தரென்கிற பெயர் வந்தது இந்தப் பரமானந்தர் சித்ரூப சத்தியுடனே கூடிச் சர்வப் பிரகாசமென்னுஞ் சொப்பனவஸ்தையை யடைகின்றபோது பரமானந்தரென்னும் பெயர்போய்த் தேசோமயரென்னும் பெயர் வந்தது இந்தச் தேசோமயர் சத்ரூப சத்தியுடனே கூடிச் சர்வ வியாபகமென்னுஞ் சாக்கிராவஸ்தையை யடைகின்றபோது தேசோமயரென்னும் பெயர்போய்ப் பரிபூரணரென்னும் பெயர் வந்தது.

2 இந்த அகண்ட பரிபூரண சச்சிதாநந்தப் பிரமத்தினிடத்திலே ० சுத்தியில் ரஜதம்போல மூலப் பிரகிருதியென்னும் ஒரு சத்தி உண்டு அந்த மூலப் பிரகிருதியும் விகிர்தகுணமாகிய முக்குணத்தோடுகூடியிருக்கும் அந்தப் பிரகிருதியின் சத்துவ குணத்தை மாயையென்றும், சர்வக்ஞ வுபாதியென்றும், ஈசுரகாரண சரீரமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இந்த மாயையினிடத்திலே நிர்மல சலப் பிரதி பிம்பம் போலப் பிரமம் சுலட்சணமாகப் பிரதிபிம்பிக்கும் இந்தப் பிரதிபிம்ப சைதன்னியத்தைச் சர்வக்ஞனாகிய ஈசுரனென்று சொல்லப்படும்.

० புருடனிடத்துச்சாமர்த்திய ரூபசத்திபோலப் பிரமத்தின்கண் அனுதிசித்தமாயிருக்கிற மூலப்பிரகிருதியென்னுஞ் சத்திக்குச் சுத்திரஜத்தை உபமானமாகச்சொன்னது. அநிர்வசனியத்தன்மையென்னும் பொருள்தோன்ற என்க.

இந்தச் சத்துவகுண மாயையினிடத்திலே சத்துவத்தில் சத்துவம். சத்துவத்தில் ரஜஸு, சத்துவத்தில் தமஸு என மூன்று குணங்கள் உண்டு இவைகளில் சத்துவத்தில் சத்துவம் பிரதானமாகும்போது அதில் பிரதிபிம்பித்த ஈசுரன் ஜகத்தை இரக்ஷிக்கையினால் விஷ்ணுவென்றும், சத்துவத்தில் ரஜஸு பிரதானமாகும்போது அதில் பிரதிபிம்பித்த ஈசுவரன் ஜகத்தை சிருட்டிக்கையினால் பிரமாவென்றும், சத்துவத்தில் தமஸு பிரதானமாகும்போது அதில் பிரதிபிம்பித்த ஈசுரன் ஜகத்தை உபசம்மாரம் பண்ணுகையினால் உருத்திரனென்றும் சொல்லப்படுவன். இப்படி மூலப்பிரகிருதியின் சத்துவகுண கற்பனை சொல்லப்பட்டது.

3 இனி மூலப்பிரகிருதியின் இரஜோகுணம் அநேகரூபமாய்ப் பிரிந்து அவித்தைகளென்றும், ஜீவகாரணசரீரங்களென்றும் ஒன்றற்கொன்று தாரதம்மியமாகச் சொல்லப்படும் இந்த அவித்தைகளிடத்திலும் மலின சலப் பிரதி பிம்பம்போலப் பிரமசைதன்னியம் பிரதிபிம்பிக்கும் இந்தப் பிரதிபிம்ப சைதன்னியங்களை கிஞ்சிக்ஞரென்றும், சீவசிதாபாசரென்றும், பிராக்ஞரென்றும் சொல்லப்படும் இந்த அவித்தைகளிடத்திலேயும் ரஜஸில் சத்துவம் ரஜசில் ரஜசு, ரஜசில், தமசு என மூன்று குணங்கள் உண்டு. இரஜஸில் சத்துவம் பிரதானமாகும்போது அதில் பிரதி

பிம்பித்த சிதாபாசன் காமக்குரோதபரனாய்க் கர்ம நிஷ்டனுவன். இரஜஸில் தமஸு பிரதானமாகும்போது அதில் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசன் சோம்பல், நித்திரை, மயக்கம் ஆகிய இவைகளை யடைவன்; இப்படி மூலப்பிரகிருதியின் இரஜோகுண கற்பனை சொல்லப்பட்டது.

4 இனி மூலப்பிரகிருதியின் தமோகுணத்திற்கு ஆவரணம், விக்ஷேபம் என இரண்டு சத்திகள் உண்டு. இவ்விரண்டில் ஆவரண சத்தியானது தத்துவ ஞானியையும், ஈசுரனையுந் தவிர மற்றைச் சீவருக்கெல்லாம் சரீரத்திரயம், சிதாபாசன், சாக்ஷி சைதன்னியம் என்னுமிவைகளின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள பேதம் தெரியவொட்டாமல் மறைக்கும் இதனல் மறைக்கப்பட்ட சீவர் இருபத்தொன்பது தத்துவங்களையும ஒருமைப்பாடாக நானென்று அபிமானிப்பர். இந்த அபிமானத்தை அகங்காரக் கிரந்தியென்றும், சம்சாரபந்தமென்றும் சொல்லப்படும் சற்குரு கடாக்ஷத்தினலே இந்த ஆவரணம் நீங்கி இருபத்தொன்பது தத்துவங்களின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள பேதந்தெரிகின்றதே முத்தி, இப்படி ஆவரண சத்தியின் காரியஞ் சொல்லப்பட்டது

5 இனி விக்ஷேப சத்தியினின்றும் சத்ததன் மாத்திரையான ஆகாசம் தோன்றிற்று; ஆகாசத்தினின்றும் பரிசதன் மாத்திரையான வாயு தோன்றிற்று; வாயுவினின்றும் ரூப தன்மாத்திரையான அக்கினி தோன்றிற்று அக்கினியினின்றும் ரஸதன் மாத்திரையான அப்பு தோன்றிற்று: அப்புவினின்றும் கந்ததன் மாத்திரையான பிருதிவி தோன்றிற்று இந்தச் ஸூக்ஷ்ம பஞ்சபூதத்திற்குக் காரணமாயிருக்கின்ற விக்ஷேப சத்தியினிடத்திலே தமஸில் சத்துவம், தமஸில் ரஜஸு, தமஸில் தமஸு என்னுமிவை அற்பங்கருவாக விருந்தபடியால் அதன் காரியமாகிய இந்தத் தன்மாத்திரைகளான பஞ்சபூதங்

களும் முக்குணங்களுடனே பிறந்தன. இந்தப் பஞ்சபூதங்கட்குத் தன்மாத்திரைகளென்றும், அபஞ்சீகிருத பூதங்களென்றும். ஸூக்ஷ்ம பூதங்களென்றும், முக்குண பூதங்களென்றும் சாஸ்திரங்களில் நாமஞ் சொல்லப்படும்.

6 இந்தச் ஸூக்ஷ்ம பூதங்களினின்றும் ஸூக்ஷ்ம சரீரங்களும், ஸ்தூல பூதங்களும் தோன்றும்; அஃதெங்ஙனமெனின்:

ஆகாச முதலான பஞ்ச பூதங்களின் சத்துவாம்சத்திலே பூதத்திற்கு ஒவ்வொரு மாத்திரையெடுத்து ஒன்ருகக் கூட்டிவைத்தது அந்தக்கரணம் இந்த அந்தக்கரணத்தில் ஆகாசத்தின் அம்சங்கூடினதற்கு அடையாளம்; இந்த அந்தக்கரணமும் ஆகாசத்தைப்போலச் சகலமான கேள்விக்கும் இடங்கொடுத்துத் தரிக்கின்றது இப்படித் தரிக்கின்ற o விருத்திக்கு ϟ உள்ளம் என்று பெயர். இந்த அந்தக் கரணத்தில் வாயுவின் அம்சங் கூடினதற்கு அடையா ம்; இந்த அந்தக் கரணமும் வாயுவைப்போல அலை கி றது. இப்படி அலைகின்ற விருத்திக்கு மனமென்று யர். இந்த அந்தக்கரணத்தில் அக்கினியின் அம்சங் னதற்கு அடையாளம்; இந்த அந்தக்கரணமும் அக் னியைப்போல ஈது இன்னதென்று விளக்குவிக்கின்றது. ப்படி விளக்குவிக்கின்ற விருத்திக்குப் புத்தி யென்று பெயர். இந்த அந்தக் கரணத்தில் அப்புவின் அம்சங் கூடினதற்கு அடையாளம்; இந்த அந்தக்கரணமும் அப்புவைப்போல விடயங்களில் பற்றி இழுக்கின்றது. இப்படி இழுக்கின்ற விருத்திக்குச் சித்தம் என்று பெயர் இந்த அந்தக்கரணத்தில் பிருதிவியின் அம்சங் கூடினதற்கு அடையாளம்; இந்த அந்தக் கரணமும் பிருதிவியைப்

o விருத்தி - பரிணமம்.

ϟ உள்ளம் - தேஜஸு என்றும் பாடமுளது.

போலக் கடினமாக நின்று நானென்று அபிமானிக்கின்றது; இந்த அபிமான விருத்திக்கு அகங்காரம் என்றுபெயர்.

7 இன்னும் ஆகாச முதலான பஞ்ச பூதங்களினுடைய சத்துவாம்சத்திலே பூதத்திற்கு ஒவ்வொரு மாத்திரை எடுத்துத் தனித்தனியே வைத்தது சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியமென்று சொல்லப்படும். இவைகளில் சுரோத்திரம் ஆகாசத்தின் அம்சமானபடியால் ஆகாசத்தின் குணமான சத்த மாத்திரத்தை அறியும். துவக்கு வாயுவின் அம்சமான படியால் வாயுவின் குணமான பரிச மாத்திரத்தை அறியும். சக்ஷு அக்கினியின் அம்சமானபடியால் அக்கினியின் குணமான ரூபமாத்திரத்தை அறியும். சிங்நுவை அப்புவின் அம்சமானபடியால் அப்புவின் குணமான ரசமாத்திரத்தை அறியும் ஆக்கிராணம் பிருதிவியின் அம்சமானபடியால் பிருதிவின் குணமான கந்த மாத்திரத்தை அறியும். இப்படி ஐந்தும் ஒன்றோடொன்று கூடாதபடியால் ஒன்று மற்றொன்றின் குணத்தை கிரகிக்க அறியாது. அந்தக் கரணத்தில் ஐந்து மாத்திரையும் ஒன்றாய்க் கூடினதுகொண்டு ஐந்திந்திரியங்களினாலும் ஐந்து விடயங்களையும் அறியும் இந்தச்சத்துவ குணத்திலுண்டான அந்தக்கரணம் ஐந்தும், ஞானேந்திரியம் ஐந்தும் ஆகப் பத்தும் சததுவாம்சமான படியால் ஞான சாதனமாயின.

8 இன்னும் ஐந்து பூதங்களினுடைய இரஜோசம்சத்திலே பூதத்திற்கு ஒவ்வொரு மாத்திரையெடுத்து ஒன்றாகக் கூட்டி வைத்தது வியானாதி பஞ்சவாயுக்கள் இவைகளில் வியானவாயு ஆகாசத்தின் அம்சமானபடியால் ஆகாசத்தை போலச் சர்வாங்கமும் வியாபித்திருக்கும். பிராணவாயுவின் அம்சமானபடியால் வாயுவைப்போல இருதயத்திலிருந்து நாசிகாதி பரியந்தம் அலையும்.

அபானவாயு அக்கினியின் அம்சமானபடியால் அக்கினியைப்போலச் சாடராக்கினியாக உஷ்ணித்துக்கொண்டு குதத்தைப்பற்றி நின்று உண்ட அன்னபானாதிகளைச் சீரணிப்பிக்கும். சமானவாயு அப்புவின் அம்சமானபடியால் சரீர நடுவான நாபித்தானத்தினின்று உண்ட அன்ன ரஸங்களை அப்புவைப்போல இழுக்கும். உதானவாயு பிருதிவியின் அம்சமானபடியால் கண்டத்தைப்பற்றி பிருதிவியைப்போலக் கடினமாக நின்று உண்ட அன்னபானாதிகளைக் கடையும். இந்தப் பஞ்ச வாயுக்களையுமல்லாமல் வாந்தி பண்ணுவிக்கின்றது நாகனென்றும், இமைத்து விழிப்பிக்கின்றது கூர்மனென்றும், குறு குறுத்துத் தும்மச்செய்கின்றது கிரிகரனென்றும், கொட்டாவி கொளளச் செய்கின்றது தேவதத்தனென்றும், வீங்கச் செய்கின்றது தனஞ்செயனென்றும் வேறே ஐந்து வாயுக்களுண்டென்று சிலர் சொல்லுவார். இவ்வைந்தும் பிராணனுடைய தொழிலானபடியால் வேறல்ல.

9 இன்னும் ஆகாச முதலிய பஞ்ச பூதங்களினுடைய இரஜோசம்சத்திலே பூதத்திற்கு ஒவ்வொரு மாத்திரையெடுத்துத் தனித்தனியே வைத்தது வாக்காதி கர்மேந்திரியமென்று சொல்லப்படும். இவைகளில் ஆகாசத்தினிடமாக வாக்கு வசனிக்கும். வாயுவினிடமாகப் பாணியிடுதல். ஏற்றல் செய்யும் அக்கினியினிடமாகப் பாதம் நடக்கும் அப்புவினிடமாகப் பாயுரு மலசலாதிகளை வெளியிலே தள்ளும். பிருதிவியினிடமாக உபஸ்தம் சுகத்தைப் பண்ணும். இந்த ஐந்துந் தனித்தனியே இருந்ததுகொண்டு மறுதொழில் செய்யமாட்டாது வியானாதி வாயுக்கள் ஐந்து மாத்திரையும் ஒன்றாய்க் கூடினதுகொண்டு கர்மேந்திரியம் ஐந்தின் வழியினாலும் ஐந்து தொழில்களையும் செய்து முடிக்கும் இந்த வாயுக்கள் ஐந்தும், கர்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும் ஆகப் பத்தும் இரஜோசம்ச மானபடியினால் கிரியா சாதனமாயின.

அந்தக்கரணம் 5, ஞானேந்திரியம் 5, வாயுக்கள் 5, கர்மேந்திரியம் 5, ஆக இருபது தத்துவமும் சூக்ஷ்ம சரீர மென்று சொல்லப்படும் இந்த சூக்ஷ்ம சரீரத்தை மாயா ப்ரதிவிம்பனுக விருக்கின்ற ஈசுரன் அவித்தையாய்ப் பிரதிவிம்பராகிய ஜீவர்கள் அநேக ராகையால் ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொரு சரீரமாகச் சிருஷ்டித்து அளித்தான். இப்படி சூக்ஷ்ம சரீர கற்பனை சொல்லப்பட்டது.

10 இனித் ஸ்தூலபூத உற்பத்தி சொல்லுகின்ளும். அஃதெங்ஙன மெனின் ,—தமோம்சமா யிருக்கின்ற ஐந்து பூதங்களையும் ஒவ்வொன்றை இரண்டிரண்டாகப் பகுத்து முதற்பாதி ஐந்தையும் ஒவ்வொன்றை நான்கு நான்காகப் பகுத்து இரண்டாம்பாதி ஐந்தில் தன் அம்சத்துடனே கூட்டாமல் மற்றை நான்கு பூதங்களுடன் அரைக்கால் அரைக்கால் மாத்திரையாகக் கொடுக்கின்றது. o பஞ்சீகரணமென்று சொல்லப்படும்.

இப்படிப் பஞ்சீகரணம் பண்ணின ஸ்தூல பூதங்களிலே ஆகாசத்திலே பரிச ரூபரஸ கந்தம் ஆகிய நான்கு குணங்களும் வியாப்பியமானபடியால் அதிருசியமாய்ப் போக நிசகுணமாகிய சத்தம் திருசியமாம் வாயுவிலே ரூபரஸ கந்தம் ஆகிய மூன்று குணங்களும் வியாப்பியமானபடியினுல் அதிருசியமாய்ப் போகக் காரணகுணமாகிய சத்தமும், நிசகுணமாகிய பரிசமுந்திருசியமாம். அக்கினியிலே ரஸ கந்தமாகிய இரண்டு குணங்களும் வியாப்பியமானபடியினுல். அதிருசியமாய்ப் போகக் காரண குணங்களாகிய சத்தபரிசமும், நிசகுணமாகிய ரூபமும் திருசியமாம். அப்புவிலே கந்தகுணம் வியாப்பியமானபடியினுல் அதிருசியமாய்ப் போகக் காரண

---

o பஞ்சீகரணம் ஒவ்வொரு பூதத்தில் ஐந்து ஐந்து பூதங்களைச் சேர்த்துப் பண்ணுவது.

குணங்களாகிய சத்த பரிச ரூபமும், நிச குணமாகிய ரசமுந் திருசியமாம் பிருதிவியிலே காரண குணங்களாகிய சத்த பரிச ரூப ரசமும்; நிச குணமாகிய கந்தமும் திருசியமாம்.

11 முன் சூக்ஷ்ம பூதங்களி னின்றும் சூக்ஷ்ம சரீரங்கள் தோன்றினுற்போலப் பஞ்சீகரணம் பண்ணின ஸ்தூல பூதங்களினின்றும் ஆறு தத்துவமாய், நால்வகைப் பிறப்பாய், மூவகைச் சாதியா யிருக்கின்ற ஸ்தூல சரீரங்கள் தோன்றின

இவற்றுள் ஆறு தத்துவங்களாவன ,—சர்மம், உதிரம், மாமிசம், சனுயு, அத்தி மச்சை இவைகளாம்.

நால்வகைத் தோற்றங்களாவன ,— சராயுஜம், அண்டஜம், சுவேதஜம், உத்பிஜ்ஜம் இவைகளாம்.

மூவகைச் சாதிகளாவன,—இகலோக, பரலோக புத்தி இருவகையுங் கொடுக்கின்ற மநுட சரீரம் உத்தம சாதி பரலோக புத்தியை மறைத்து இகலோக புத்தியை மாத்திரங் கொடுக்கின்ற பசு பக்ஷி முதலானவை மத்திம சாதி இரண்டு லோகப்புத்தியையும் மறைத்திருக்கின்ற மரம், கொடி, செடி முதலியவை அதமசாதி. இப்படிப் பிருதிவி தத்துவமா யிருக்கின்ற பூலோகத்திற் கண்டாற்போல அப்பு, அக்கினி வாயு ஆகாசம் என்னப்பட்ட தத்துவங்களாய் நிரைநிரையேயிருக்கின்ற பிதிர்லோகம், தேவலோகம், யட்ச கந்தர்வ சித்தர் லோகங்களிலும் நட்சத்திரமாகத் தோற்றுகின்ற சந்திரன் முதலான பிதிர்க்கள், சூரியன் முதலான தேவதைகள், கந்தருவர், சித்தர் என்னப்பட்டவர்கள் உத்திம சாதி. காமதேநு, ஐராவதம், அன்னம், கருடன் முதலானவை மத்திம சாதி. கற்பக விருட்சம், பாரிசாதம் முதலானவை அதம சாதி. இந்தத் தூல சரீரமே அந்நமய கோசம். சூட்சும சரீரம் மூன்று கோசங்களாயிருக்கும்.

அஃதெங்ஙன மெனின், — பிராணவாயுவும் கர்
மேந்திரியங்களுங் கூடிப் பிராணமயகோசம்; மனதும்,
ஞானேந்திரியங்களுங் கூடி மனோமயகோசம்; புத்தியும்,
ஞானேந்திரியங்களுங் கூடி விஞ்ஞானமய கோசம்;
காரண சரீரமே ஆனந்தமயகோசம்; இப்படிப் பஞ்ச
கோசஞ் சொல்லப்பட்டன.

12 ஆறு தத்துவங்களா யிருக்கின்ற ஸ்தூல சரீரத்
திலே இருபது தத்துவங்களாயிருக்கின்ற சூட்சும சரீர
மிருக்கின்றது.

அஃதெப்படியெனின், — கர்மேந்திரியங்களுள் வாக்
கும், ஞானேந்திரியங்களுள் சிங்குவையும் வாயிலிருக்கும்
உதான வாயுவும், மனதும் கண்டத்திலே யிருக்கும்.
பிராண வாயுவும், புத்தியும் இருதயத்திலே யிருக்கும்.
சமான வாயுவும் சித்தமும் நாபியிலிருக்கும் அபான வாயு
வும் பாயுருவும் குதத்தி லிருக்கும். வியான வாயுவும்,
ஞானேந்திரியங்களுள் துவக்கும், அகங்காரமும் சர்வாங்
கமும் வியாபித்திருக்கும் உச்சியிலே உள்ளமும், கருவிழி
நுனியிலே சக்ஷு இந்திரியமும், காதிற்குள்ளே சுரோத்திரி
யமும், மூக்கு நுனியிலே கிராணேந்திரியமும், கழித்திற்கு
மேலே தனித்தனியே யிருக்கும். கழுத்திற்குக் கீழே கை,
கால், குய்யங்களில் பாணி, பாதம், உபஸ்தம் மூன்றுங்
தனித்தனியே யிருக்கும். இப்படித் தூல சரீர தத்துவங்
கள் ஆறு; அதிற் குடிபுகுந்த சூட்சும சரீர தத்துவங்கள்
இருபது. ஆகத் தத்துவங்கள் இருபத்தாறும் பஞ்ச பூதங்
களின் காரியமானபடியினாலே ஒருமைப் பாடாகக் காரிய
சரீரமென்று சொல்லப்படும்.

13 அவித்தையிற் பிரதிவிம்பித்த சிதாபாசன் சாக்
கிரத்திலே இந்த இருபத்தாறு தத்துவங்களுடனே கலந்து
நின்ற போது விசுவனென்றும், வியாவகாரிக சீவனென்
றுஞ் சொல்லப்படுவன். சொப்பனத்திலே தூல சரீரத்தை

விட்டு அந்தக்கரணத்துடனே கூடி நின்ற போது தைஜச
னென்றும், பிராதிபாசிக ஜீவ னென்றும், சொப்பன கற்
பிதனென்றுஞ் சொல்லப்படுவன். சுழுத்தியிலே காரிய
சரீர தத்துவங்கள் இருபத்தாறையுங் கைவிட்டுக் காரண
சரீரத்தை மாத்திரம் பொருந்தியிருக்கும்போது பிராக்ஞ
னென்றும், பாரமார்த்திக சீவ னென்றுஞ் சொல்லப்படு
வன். பிரம சைதந்நியமும் சாக்கிரத்திற்குச் சாக்ஷியா
யிருக்கும்போது சீவாத்மா வென்றும், சொப்பனத்திற்குச்
சாக்ஷியா யிருக்கும்போது அந்த ராத்மா வென்றும்,
சுழுத்திக்குச் சாக்ஷியாயிருக்கும் போது பரமாத்மா வென்
றும, அவஸ்தாத்திரய சாக்ஷியா யிருக்கும் போது
ஞானாத்மா வென்றும், கூடஸ்த னென்றுஞ் சொல்லப்
படும் இப்படிச் சீவனுக்கு மூன்று சரீரங்களும், மூன
றவஸ்தைகளுஞ் சொல்லப்பட்டன.

14 இனி ஈசுரனுக்கு மூன்று சரீரங்களும் மூன் றவஸ்
தைகளுஞ் சொல்லும்படி; கற்பிதப் பிரபஞ்ச வடிவமாகத்
தோன்றுகின்ற தூல பஞ்ச பூதங்களும் அந்தப் பூதங்
களிலே தோன்றிய மூன்று சாதியாயிருக்கின்ற தூல
சரீர சமஷ்டியுங் கூடி ஈசுர தூல சரீர மென்றும், விராட்
டென்றுஞ் சொல்லப்படும். இதனுடனே கூடிச் சாக்கிரா
வஸ்தையைப் பொருந்துகின்ற ஈசுரன் வைசுவானரனென்
றும், இந்த இருவகைக்கும் அதிஷ்டான சைதந்நியம்
பிரமா வென்றுஞ் சொல்லப்படும். சூக்ஷும பூதங்களுந்
தும் அந்தப் பூதங்களிலே தோன்றிய சூட்சும சரீர சமஷ்
டியுங் கூடி ஈசுர சூட்சும சரீர மென்றும், இரண்ய கர்ப்ப
மென்றுஞ் சொல்லப்படும். இதனுடனே கூடிச் சொப்பனா
வஸ்தையைப் பொருந்துகின்ற ஈசுரன் சூத்திராத்மா
வென்றும் இந்த இருவகைக்கும் அதிஷ்டான சைதந்நியம்
விஷ்ணு வென்றுஞ் சொல்லப்படும். இந்தத் தூலம் சூட்சு
மம் இரண்டின் வாசனையுடனே கூடியிருக்கின்ற மாயை
ஈசுர காரண சரீர மென்றும், அவ்வியாகிருத மென்றுஞ்

சொல்லப்படும். இதனுடனே கூடிச் சுழுத்தி யவஸ்தையைப் பொருந்துகின்ற ஈசுரன் அந்தரியாமியென்றும், இந்த இருவகைக்கும் அதிஷ்டான சைதந்நியம் உருத்திரனென்றுஞ் சொல்லப்படும் சீவன், தன் மூன்றவஸ்தைகளிலும் தன் மூன்று சரீரங்களாயிருக்கின்ற இருபத்தேழு தத்துவங்களுடனும் நானென்று கலந்து நிற்கின்றது போல ஈசுரனுந் தன் மூன்றவஸ்தைகளிலுந் தன் மூன்று சரீரங்களாயிருக்கின்ற முப்பத்திரண்டு தத்துவங்களுடனுங் கலந்து நிற்பன். ஆகையினாலே சிவசிதாபாசன் தன் சரீர மாத்திரமே கலந்து நிற்பன் ஈசுரன், தன் சரீரமாகிய சகல சரீரங்களோடும் சகல பிரபஞ்சங்களோடும் கலந்து நிற்பன். இந்த இருவகைக்கும் சாக்ஷியாயிருக்கின்ற பிரம சைதந்நியமும், சகல சரீரங்களிலும் சகல பிரபஞ்சங்களிலும் நிறைந்து அப்பாலும் பத்துத் திக்கையும் அதிக்கிரமித்து எல்லையற்றிருக்கும்.

15 சிவனுக்குத் தூல சரீர வியவகாரத்திற்கு அந்நமயமான சட்கோச தத்துவங்கள்-6, சூட்சுமசரீரம் தத்துவங்கள்-20, சீவன், ஈசுரன், அவித்தை வித்தை பிரமம், 5 ஆகத் தத்துவங்கள்-31. சூக்ஷும சரீர வியவகாரத்திற்கு சூக்ஷும சரீர தத்துவங்கள்-20, சீவன், ஈசுரன், அவித்தை வித்தை, பிரமம், 5 ஆகத் தத்துவங்கள்-25 காரண சரீர வியவகாரத்திற்கு சீவன், ஈசுரன், அவித்தை, வித்தை பிரமம், 5. சீவ வியவகாரத்திற்கு சீவன் ஈசுரன், பிரமம், 3 சாக்ஷி வியவகாரத்திற்கு சாக்ஷி-1 ஈசுரனுக்குத்தூல சரீர வியவகாரத்திற்கு சமஷ்டி அந்நமய கோச தத்துவங்கள்-6 சமஷ்டி சூக்ஷும சரீர தத்துவங்கள்-20, சமஷ்டி சீவன், அவித்தை, 2, ஈசுரன், வித்தை, பிரமம், 3, தூல பூதங்கள்-5 ஆகத் தத்துவங்கள் 36. சூக்ஷும சரீர வியவகாரத்திற்குச் சமஷ்டி சூக்ஷும சரீர தத்துவங்கள்-20, சமஷ்டி சீவன், அவித்தை-2, சூக்ஷும பூதங்கள்-5, வித்தை, ஈசுரன், பிரமம்-3 ஆகத்

தத்துவங்கள்-30 காரண சரீர வியவகாரத்திற்கு வித்தை, ஈசுரன், பிரமம்-3. ஈசுர வியவகாரத்திற்கு ஈசுரன், பிரமம்-2 பிரம வியவகாரத்திற்குப் பிரமம்-1. இந்திரிய வியவகாரத்திற்கு இந்திரியம்-1, சட்கோச தத்துவங்கள்-6, அந்தக்கரணம்-5, வாயு-5, சீவன், ஈசுரன், அவித்தை, வித்தை, பிரமம்-5 ஆகத் தத்துவங்கள் 22 மனோராச்சிய வியவகாரத்திற்கு அந்தக்கரணம்-5, சீவன், ஈசுரன், அவித்தை வித்தை, பிரமம்-5 ஆகத் தத்துவங்கள்-10 இப்படித் தத்துவங்களினுடைய தோற்றமும், நிலையுஞ் சொல்லப்பட்டன.

16 இனித், தத்துவங்கள் ஒடுங்குகின்ற வழி சொல்லுகின்றோம். சகல சீவரிடத்திலு மிருக்கின்ற தூல சரீரங்களனைத்தும், தமக்கு ஆதாரமான தூல பூதங்களிலே மடிந்து பூத மாத்திரமாக ஒடுங்கும். இந்தத் தூல பூதங்களும் பஞ்சீகரணம் விட்டுத் தந் மாத்திரைகளான தமோ குண பூதங்களாக மிஞ்சும் அப்போது கேவலம் இரண்ய கர்ப்பாவஸ்தை யென்று சொல்லப்படும். சூக்ஷும சரீர தத்துவங்க ளிருபதுங் கட்டு விட்டுப் பூதங்களினுடைய சத்துவ குணமும். இரஜோ குணமுமாக ஒடுங்கும்; அஃதெங்ஙன மென்னில்,- சகல பிராணிகளிடத்திலுமிருக்கின்ற அகங்காரமும், கிராணேந்திரியமும், உதான வாயுவும் உபஸ்தேந்திரியமும் பிருதிவியில் ஒடுங்கும் சித்தமும், சிங்குவையும், சமானனும் பாயுருவும் அப்புவில் ஒடுங்கும் புத்தியும், சக்ஷுவும், அபானனும், பாதமும் அக்கினியில் ஒடுங்கும் மநதும் தொக்கும், பிராணனும், பாணியும் வாயுவில் ஒடுங்கும். உள்ளமும், சுரோத்திரமும், வியானனும், வாக்கும் ஆகாசத்தில் ஒடுங்கும். அப்போது பழையபடியே முக்குண பூதங்களாகும். இந்தச் சூக்ஷும பூதங்களும், பிருதிவி அப்புவில் கரைந்து ஒடுங்கும் அப்புவும், அக்கினியிற் சுவறி ஒடுங்கும் அக்கினியும் விளக்குப் போல வாயுவி லணைந்து ஒடுங்கும். வாயுவும் ஆகாசத்

திலே ஒய்ந்து ஒடுங்கும் ஆகாசமும், விக்ஷேப சத்தியில் ஒடுங்கும். ஆவரண சத்தியும் விக்ஷேப சத்தியும் மூலப் பிரகிருதியின் தமோ குண மாத்திரமாய் ஆலமரம் ஆலம் விதையில் ஒடுங்கினாற்போல இன்னம் ஒரு சிருஷ்டிக்கு வித்தாக மாயையிலும், அவித்தையிலும் ஒடுங்கும் இந்த மாயையும் அவித்தையும் அதி நுண்மையான மூலப் பிரகிருதி யென்று சொல்லப்பட்ட விந்து தத்துவத்தில் ஒடுங்கும் அந்த விந்துவும் பாம் பென்கின்ற பெயர் போய்ப் பழுதையாகக் கண்டாற்போலத் தனக்கு அதிஷ்டான சைதந்நியமான பிரம சைதந்நிய மாத்திரமாக ஒடுங்கும். இப்படிப் பொய் யெல்லாம் மெய்ப் பொருள் ஒன்றுக் கண்டு. அதுவே சுபாவ சித்தமாய் நிசமாயிருக்கின்ற தன் வடி வெனக் கண்டு தெளிந்து கவலை கெட் டிருக்கின்றவனே சீவன் முத்தன். இப்படித் தத்தவங்களின் ஒடுக்கஞ் சொல்லப்பட்டது.

17 இப்படித் தோன்றி ஒடுங்கின தத்துவங்கள்-36. அவையாவன:- பூதங்கள்-5, ஸ்தூல சரீர தத்துவங்கள் -6, சூட்சும சரீர தத்துவங்கள்-20, காரண சரீரமான மாயை. அவித்தை-2. இவற்றில் பிரதி விம்பித்த சீவன் ஈசுரன்-2 இவைகட்கெல்லாம் அதிஷ்டான சைதந்நியமாயிருக்கின்ற ● பிரமம்-1. இவையாம் இவைகளில், பூதங்கள்-5. மாயை-1, மாயாப் பிரதிவிம்பரான ஈசுரன்-1 பிரமம்-1, ஆக இந்த எட்டும் சகல பிராணிகளுக்குஞ் ^ சமுதாயமாக வநுபவிக்கப்படும். மற்றை இருபத்தெட்டும். அவன் அவனுக்கு x பிருதக்காக வநுபவிக்கப்படும். அஃதெங்ஙன மெனில். பிருதிவி தத்துவம் ஒன்று இறக்கில் எல்லாருக்கும் ஆதாரமில்லை. மழை மறுக்கில் எல்லாருக்குஞ்சல மில்லை. தேயு வில்லா திருந்தால் பாக மில்லை.

● பிரமத்திற்குத் தோற்ற மொடுக்கங் கூறினது நாம கற்பனையைப் பற்றி யென்க.

^ சமுதாயம் - பொது. x பிருதக்கு - வேறு.

வாடை தென்றல் இல்லாவிட்டால் வாயு வியக்க மில்லை. ஆகாசம் இறக்கில் ஒருவருக்கும் அவகாச மில்லை. மாயையும், மாயாப் பிரதிவிம்பரும் இறக்கில் சகல சமயங்களுக்குந் தெய்வ மில்லை. பிரம மில்லையோ ஒருவருக்கும் அறிவில்லை; ஆகையால் இந்த எட்டும் எல்லாருக்குஞ் சமுதாயமாம். பிருதக்கு எங்ஙனமெனின், ஒருவனுக்கு ஸ்தூல சரீரம் இறக்கில் எல்லாருக்கும் ஸ்தூல சரீரம் இறவாதபடியினாலும், சூட்சும சரீரத்தில் ஒருவனுக்கு அங்க z வைகல்யம் வந்தால் எல்லாருக்கும வாராதபடியினாலும், முத்தராயிருந்த சுகர் வாம தேவர் முதலியோருக்கு அவித்தையும், சீவனும் இறந்து போயிருக்க மற்றையோருக்கெல்லாம் அவித்தையும். சீவனும் இறவாதபடியினாலும் இந்த இருபத்தெட்டுத் தத்துவங்களும் அவனவனுக்குப் பிருதக்கெனபதிலே சந்தேகமே யில்லை.

18 இந்தத் தத்துவங்கள் முப்பத் தாறில் எப்போதும் தானாகவே காணப்படுகிற தத்துவம் ஒன்று எப்போதும் தனக் கந்நியமாகக் காணப்படுகிற தத்துவங்கள் ஏழு. தானாகவும் தனக் கந்நியமாகவும் அநுபவிக்கப்படுகிற தத்துவங்கள் இருபத் தெட்டு; அஃதெங்ஙன மெனில், அவஸ்தாத்திரய சாக்ஷியாயிருக்கின்ற பிரம சைதந்நியம் எல்லா வவஸ்தைகளிலுந் தானாக விளங்குகை யினாலும். மற்றைத் தத்துவங்கள் போலத் தனக் கந்நியமாக விளங்காதபடியினாலும், அந்தப் பிரம சைதந்நியம் ஒன்றுமே தானாகக் காணப்படுகிறது. பஞ்ச பூதங்கள் மாயை மாயாப் பிரதிவிம்பர் ஆக ஏழும் தந்தந் தொழிலான வெட்டு. கொத்து. உழவு. பஞ்சகிருத்தியம். தசாவதார முதலானவை ஒருகாலும் தன்னுடைய தொழிலாகக் காணப்படாத படியினாலே தனக் கந்நியங்களே யல்லாமல் தானாகமாட்டா. மற்றை இருபத் தெட்டுத் தத்துவங்களுள்ளே நான் பிராமணன். நான் க்ஷத்திரியன், நான்

z வைகல்யம் - குறைவு.

வைசியன். நான் சூத்திரன். நான் பிரமசாரி. நான் கிருகஸ்தன், நான் வானப்பிரஸ்தன், நான் சந்நியாசி, நான் ஆண், நான் பெண், நான் கறுவல், சிவலை, கட்டையன் நெட்டையன். நான் பருத்தேன், இளைத்தேன் என்று தானாக வழங்குகிற ஸ்தூல சரீரம் ஆறு தத்துவங்களும், மற்றொரு வேளையிலே தனக்குப் புறம்புபட்டு என் சரீரம் பருத்தது; இளைத்தது, நரைத்தது. என் சரீரம் பிறந்து இத்தனை நாளாயிற்றென்று நான் வேறு. தூல சரீரம் வேறாக வழங்குகிறபடியினாலும். நான் கண்டேன், கேட்டேன், தொட்டேன். போகித்தேன், கொடுத்தேன், வாங்கினேன், நடந்தேன், புசித்தேன், சிந்தித்தேன், நிச்சயித்தேன், இந்தப் பஞ்சத்திற்குச் சீவித்தேன் என்று தானாக வழங்குகிற சூட்சும சரீர தத்துவங்கள் இருபதும் மற்றொரு வேளையிலே தனக்குப் புறம்புபட்டு என் வீடு, என் உடமை என்றாற்போல என் கண், என் காது, என் மூக்கு, என் நாக்கு, என் கை, என் கால், என் மநம், என் புத்தி, என் அகங்காரம், என் சித்தம், என் பிராணன் என்று தான் வேறு அவைகள் வேறாக வழங்குகிறபடியினாலும், நான் அறிவேன், அறியேன் என்று தானாக வழங்குகிற அஞ்ஞானமும், சிதாபாசனும் மற்றொரு வேளையிலே தனக்குப் புறம்புபட்டு என் அஞ்ஞானம் என் சீவன் என்று வழங்கக் கண்டபடியினாலும் இந்த இருபத்தெட்டுத் தத்துவங்களும் தானாகவும், தனக்கு அந்நியமாகவும் வழங்குகின்றது சித்தம்.

19 இப்படிச் சொன்ன குருவைப் பார்த்துச் சீடன் கேட்கும்படி, இந்த இருபத்தெட்டுத் தத்துவங்களுந் தானானால், சாக்ஷியைப் போல ஒரு தன்மையாகத் தோற்ற வேண்டுமேயல்லாமல், பஞ்ச பூதங்களைப் போலத் தனக்கந்நியமாகக் காணக் கணக்கில்லை. இந்த இருபத்தெட்டும் தனக்கந்நியமேயானால் எப்போதும் புறம்புபட்டே இருக்கவேண்டுமல்லாமல் தானாக வழங்கக் கணக்கில்லை.

தானுமாய், தனக்கந்நியமுமாய் இருக்குமென்கிறது இருட்டாதித்தன் என்றாற்போலும், வெள்ளாழ தீக்ஷிதன் என்றாற் போலும் விருத்தமாமென்னுஞ் சங்கைக்கு:— பரமார்த்தமாகத்தான் என்கின்றது ஒரு வகையும். அத்தியாசத்தினாலே தான் என்கின்றது ஒரு வகையும் ஆக இரு வகையும் உண்டு. சாக்ஷி சைதந்நியத்தைத் தான் என்கின்றது பரமார்த்தமல்லாமல் உபசாரமல்ல. தனக்கந்நியமாயிருக்கின்ற இந்த இருபத்தெட்டையும் தான் என்கின்றது கட்டையைக் கள்ளனென்றாற் போலும். பழுதையைப் பாம்பென்றாற்போலும், புத்திர தாராதிகளைத் தான் என்றாற் போலும் மயக்கமேயல்லாமல் உண்மையல்ல. ஆகையினால் அஞ்ஞான காலந்தொடங்கித் தானல்லவென்று காணப்பட்ட தத்துவங்கள்-7 இப்போது இப்படி விவேகம் பண்ணின பின் தானல்லவென்று காணப்பட்ட தத்துவங்கள்-28, ஆக இந்த 35 தத்துவங்களையும் அதற்குச் சொன்ன குணம் குறிகளுடனே கூடக்காண்கின்ற அறிவானது கடத்தைப் பார்க்கின்றவன் கடத்திற்குப் புறம்பாகவேயிருந்து கடத்தை பார்க்கின்றது போல அவைகளை அறிகின்றதென்றும், முப்பத்தாறுந் தத்துவமாகிய அதுவே தானென்றும் அதுவே பரமசிவமென்றும் கலக்கமறத் தெளிந்தவனே சிவ தரிசநமுடைய சீவன்முத்தனென்று சொல்லப்படுவனென்றுத்தரம்.

20 இப்படிப் பிரமமே தாமென்றும். மற்றை முப்பத்தைந்து தத்துவங்களும் தமக்கந்நியமென்றும் பிரிந்தறியாத அவிவேகிகள். அகங்காரக் கிரந்தியினாலே புத்திர தாராதிகள் தபிக்கின்றதைத் தாம் தபிக்கிறோம் என்கிற மூடகரம் போல இந்த இருபத்தெட்டினுடைய தொழில்களையும் தம் தொழிலென்று மயங்குகின்றபடியினாலே இந்த இருபத்தெட்டினாலும் ஆர்ச்சிக்கப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களினாற் கட்டுப்பட்டு அந்தக் கர்மத்தின்படியே சநந மரணாதி சம்சாரத்திலே அடிபடுகிறோமென்று மயங்குவர்.

பிரம சைதந்நியமே தானென்றும், மற்றை முப்பத் தைந்தும் தா னல்ல வென்றுந் தெளிந்த விவேகியானவன், அகங்காரக்கிரந்தி யற்றபடியினால் இந்த இருபத்தெட்டினுடைய தொழில்களையும் நான் செய்யவில்லை யென்றும், இந்த இருபத்தெட்டும் புசிக்கின்றதை நான் புசிக்கவில்லை யென்றும் திடப்படத்தேறி மயக்கமற் றிருக்கின்ற படியினால் இந்த இருபத்தெட்டினாலும் ஆர்ச்சிக்கப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களி னின்றும் விடுபட்டுக் காம மில்லாத படியினால் சநந மரணாதி சம்சார மில்லாமல் முத்தனாய்ப் பிரம மாத்திரமாகவே யிருப்பன். இவனைச் சீவன் முத்த னென்றும், திடப் பிரக்ஞ னென்றும், அதிவர்ணாச்சிரமி யென்றும், குணாதீத னென்றும், பகவற் பத்த னென்றும், பிராமண னென்றும் வாசிட்ட முதலிய சாஸ்திரங்கள் முறையிடுகின்றன. சகலரும் இந்தத் தத்துவங்களை விசாரம் பண்ணி மோக்ஷ மடையக்கடவர்.

நாநா ஜீவ வாதக் கட்டளை

முற்றிற்று.

மேனியில் புறத்தி னுள்ளின்
மேலொடு கீழில் திக்கில்
வானில்வை யகத்தி லெங்கும்
யானன்றி மற்றொன் றில்லை
யானிலா திடமும் இல்லை
எனதிடத்தில் இலாது மில்லை
தானிகழ் பொருள் வேறில்லை
சச்சிதா னந்தம் என்றான்.

— வாசிட்டம்.

குரு சேவை

குருவுடன் உட்கார்ந்து கொண்டும், படுத்துக்கொண்டும், வாயில் எதையாவது மென்றுகொண்டும், எங்கேயோ அலட்சியமாகப் பார்த்துக் கொண்டும் அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்பதோ, அவர்களுடன் பேசுவதோ கூடாது.

குருவின் முன்னிலையில் எப்போதும் சிடனுடைய ஆசனமோ, படுக்கையோ அவருடையதை விடத் தாழ்ந்ததாக இருக்கவேண்டும். குருவின் கண் பார்வையில் இஷ்டப்படி அலட்சியமாக உட்கார்ந்திருக்கக் கூடாது.

மண்வெட்டியினால் பூமியை ஆழத் தோண்டி எப்படி ஒருவன் தண்ணீரைப் பெறுகிறானோ அப்படியே குருவிற்குப் பணிவிடை செய்பவன் குருவினிடம் ஆழ்ந்துள்ள வித்தையை அடைகிறான்.

ஆசாரியன் பரப்பிரம்மஸ்வரூபி; தந்தை பிரஜாபதியான பிரம்மாவின் ஸ்வரூபி; தாய் பூதேவியின் ஸ்வரூபமுடையவள்; உடன் பிறந்த சகோதரன் தானேயாகிய ஆத்மஸ்வரூபி

தாயிடம் பக்தியினால் இம்மையிலுள்ள இன்பங்களையும். தந்தையிடம் பக்தியினால் மறுமையில் சுவர்க்கலோக இன்பத்தையும், குருவின் சேவையினால் பேரானந்தத்தையும் ஒருவன் அடைகிறான்.

இந்த மூவர்க்கும் சேவை செய்வதனால் ஒரு மனிதனுடைய கடமை பூர்த்தியாகிறது. இதுதான் கண்கண்ட உத்தம தருமம்.

அதர்வ வேதத்தில் சில துளிகள்!

ஆண்டவன் எவனை அறிகிருனே அவனுக்குத்தான் முக்தி கிடைக்கும். எனவே ஆண்டவன் ஒருவனே துதிப்பதற்கு உரியவன்.

ஆன்ம ஞானமுள்ளவன் சாவுக்கு அஞ்சமாட்டான். அது பிறப்புடன் வந்தது என்பதை அவன் அறிவான்.

நீற்றின் பெருமை...

எவனெருவன் இந்திரியங்களை அடக்கி நாள்தோறும் திருநீறைப் பூசிக்கொள்கிருனே அவன் இருபத்தொரு தலைமுறைகளைக் கடையேற்றிப் பரகதியை அடைகிருன். மகா பாபியானாலும் பஸ்மஸ்நானத்தால் எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிருன்.

— பவிஷ்யத் புராணம்

சிந்தனைக்கு ஒரு பாடல்...

சென்றது காலம் சிதைந்தது இளமைநலம்
நின்றது சாவென்று நினைந்துருகி—மன்றில்
நடிக்கின்ற பால்வண்ணர் நாமமெண் ணுமாந்தர்
படிக்கின்ற நூல்எல்லாம் பாழ்.

— அதிவீரராமபாண்டியர்

தந்தை அச்சகம், மெயின் பஜார், வேலூர்-4.